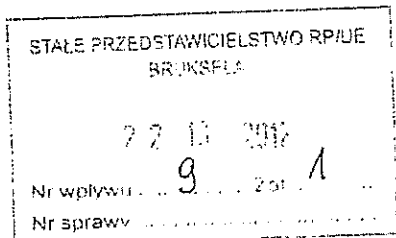

KOMISJA EUROPEJSKA

SEKRETARIAT GENERALNY

Bruksela, 22.10.2012
SG-Greffe(2012) D/ 16419

STAŁE
PRZEDSTAWICIELSTWO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
PRZY UNII EUROPEJSKIEJ
Rue Stévin, 139
1000 BRUXELLES

NOTYFIKACJA W ROZUMIENIU ART. 297 TFUE

Dotyczy: **DECYZJI KOMISJI (19.10.2012)**

Sekretariat Generalny prosi o przekazanie załączonej decyzji Ministrowi Spraw Zagranicznych.

W imieniu Sekretarza Generalnego,

Valérie DREZET-HUMEZ

zał : C(2012) 7299 final

PL

Commission européenne, B-1049 Bruxelles / Europese Commissie, B-1049 Brussel - Belgium. Telephone: (32-2) 299 11 11.

http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general
E-mail: sg-greffe-certification@ec.europa.eu

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, 19.10.2012
C(2012) 7299 final

Dotyczy: pomocy państwa SA.33092 (2012/N) - Polska
Regionalna sieć szerokopasmowa na Śląsku

Szanowny Panie Ministrze,

I. STRESZCZENIE

- (1) Pragnę poinformować, że Komisja Europejska dokonała oceny środka „Regionalne sieci szerokopasmowe na Śląsku” (zwanego dalej: „środkiem”) i postanowiła nie wnosić żadnych zastrzeżeń, ponieważ środek jest zgodny z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)¹.

II. PROCEDURA

- (2) Po rozmowach prowadzonych w ramach prenotyfikacji, zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE pismem z dnia 30.03.2012 r. władze polskie zgłosiły Komisji środek dotyczący wspierania budowy regionalnej sieci dystrybucyjnej na Śląsku.
- (3) Komisja zwróciła się z wnioskiem o dodatkowe informacje na temat środka pismami zarejestrowanymi w dniach 30.05.2012 r. i 13.08.2012 r. Władze polskie przekazały żądane informacje na temat środka odpowiednio pismami z dnia 27.06.2012 r. i 4.09.2012 r. W okresie poprzedzającym ogłoszenie i podczas

¹ Z dniem 1 grudnia 2009 r. art. 87 i 88 Traktatu WE stały się odpowiednio art. 107 i 108 TFUE. Treść tych dwóch grup postanowień jest zasadniczo identyczna. Na potrzeby niniejszej decyzji odniesienia do art. 107 i 108 TFUE należy rozumieć, tam gdzie to stosowne, jako odniesienia odpowiednio do art. 87 i 88 Traktatu WE.

Jego Ekscelencja
Pan Radosław SIKORSKI
Minister Spraw Zagranicznych
Al. J. Ch. Szucha 23
00-580 Warszawa
POLSKA

Commission européenne, B-1049 Bruxelles – Belgique
Europese Commissie, B-1049 Brussel – België
Telefon: 00-32-(0)2-299.11.11.

h.

procedury zgłoszenia miały miejsce liczne rozmowy telefoniczne, spotkania i wymiana wiadomości elektronicznych.

III. KONTEKST

III.1. Region docelowy

- (4) Obszar projektu obejmuje województwo śląskie, liczące około 4,65 mln mieszkańców.
- (5) Gęstość zaludnienia tego województwa wynosi 377,4 os./km² i jest największa w Polsce. Należy jednak zauważyć, że obszary miejskie są wyłączone z projektu, a zatem ukierunkowany jest on na obszary, gdzie gęstość zaludnienia jest dużo niższa. Na tych obszarach bardzo utrudnione jest przyciąganie inwestycji w rozwój sieci szerokopasmowych, które zazwyczaj przynoszą większe zyski w obszarach o większej gęstości zaludnienia, gdzie potencjalny popyt jest większy i bardziej skupiony.
- (6) Za pomocą zgłoszonego środka śląskie władze chcą zmniejszyć zjawisko wykluczenia cyfrowego i społecznego na tych obszarach i stworzyć nowe możliwości zawodowe dla wykwalifikowanych mieszkańców. Internet szerokopasmowy pozwoli osobom, które zazwyczaj opuszczają swoje miejsce zamieszkania ze względów finansowych, na podjęcie telepracy. Rozpowszechnienie dostępu do szerokopasmowego internetu będzie zachętą do rozwoju nowoczesnej gospodarki elektronicznej i administracji elektronicznej w tym regionie, a w konsekwencji będzie sprzyjać rozwojowi obszarów gospodarki opartej na wiedzy.

III.2. Uzasadnienie interwencji publicznej

- (7) Według władz polskich rozwój łączności szerokopasmowej na Śląsku wiąże się z dwoma kluczowymi problemami: 1) niedostateczną infrastrukturą do świadczenia usług wymaganych przez władze publiczne i obywateli, oraz 2) brakiem wystarczającej konkurencji skutkującym wysokimi cenami lub nieodpowiednimi usługami.

Niedostatki infrastrukturalne ze strony operatorów komercyjnych oferujących usługi szerokopasmowe

- (8) Jeżeli chodzi o pierwszy problem, podobnie jak w innych rejonach Unii Europejskiej, również w województwie śląskim zaawansowane usługi szerokopasmowe i infrastruktura wymagana do ich dostarczenia są dostępne dla obywateli oraz przedsiębiorstw na gęściej zaludnionych obszarach, podczas gdy na innych obszarach, które nie są atrakcyjne komercyjnie dla operatorów komunikacji elektronicznej, infrastruktura szerokopasmowa jest niewystarczająca lub nie występuje wcale. Pozbawia to obywateli i przedsiębiorstwa z takich obszarów możliwości dostępu do łączności szerokopasmowej i usług szerokopasmowych.
- (9) Z danych statystycznych przekazanych przez władze polskie wynika, że w połowie 2010 r. dostęp do usług szerokopasmowych (tj. ≤ 2 Mbit/s) na Śląsku osiągnął poziom 22,2% (dostęp stacjonarny i mobilny), co wciąż jest wynikiem zdecydowanie poniżej średniej UE.
- (10) Poniższa tabela pokazuje rozkład usług szerokopasmowych na Śląsku według różnych prędkości połączeń. 31,46% oferowanych usług realizowanych jest

z prędkością między 144Kb/s a 2Mb/s. W 2010 r. udział zasiedziałego operatora w usługach xDSL wynosił około 66%, chociaż posiada on 90% sieci mogących dostarczać takie usługi. Konkurencję między operatorami można zaobserwować jedynie w większych miastach, gdzie szerokopasmowy dostęp do internetu zapewniają operatorzy telewizji kablowej.

Tabela 1 - rozkład usług szerokopasmowych na Śląsku

	brak usług	<1 Mb/s	1-<2 Mb/s	2-<6 Mb/s	6-<8 Mb/s	8-<16 Mb/s	>16 Mb/s
Śląsk	50,25%	14,79%	16,67%	10,29%	2,13%	3,79%	2,08%

- (11) W tabeli wyników agendy cyfrowej² Polska została określona jako kraj, który pomimo przyspieszenia w latach 2005-2009 wciąż pozostaje w końcówce państw UE-27 w zakresie penetracji szerokopasmowego internetu.
- (12) Brak szerokopasmowej infrastruktury na Śląsku ujawnił się wyraźnie podczas przygotowywania inwentaryzacji istniejącej infrastruktury i wiarygodnych planów inwestycyjnych. Według władz polskich aż w 999 z 1146 miejscowości nie ma światłowodowych węzłów dystrybucyjnych. Jeżeli chodzi o infrastrukturę dostępu nowej generacji (NGA), spośród 1 146 miejscowości na Śląsku tylko w 208 oferuje się lub planuje w ciągu 3 najbliższych lat usługi NGA, a nawet w tych przypadkach obejmują one jedynie niewielkie części tych miejscowości, gdzie gęstość zaludnienia jest największa.

Brak wystarczającej konkurencji skutkującej wysokimi cenami lub nieodpowiednimi usługami

- (13) Jeżeli chodzi o drugi problem, na wielu obszarach na Śląsku nie występuje konkurencja w zakresie hurtowych i detalicznych usług szerokopasmowych. Władze polskie wskazały, że udział w rynku dostępu szerokopasmowego na Śląsku, jaki ma operator zasiedziały (TP S.A.), wynosi 66% (udział w rynku xDSL) bez uwzględnienia udziału pośredniego wynikającego z dzierżawy łączy innym operatorom – rynek łączy xDSL.
- (14) Władze polskie wskazują, że operator zasiedziały posiada największy udział w rynku pod względem aktywnych łączy abonenckich. Pokazuje to niski poziom konkurencji na rynku docelowym, gdzie występowanie barier wejścia i dominująca pozycja TP S.A. nie zachęcają do wykorzystywania usługi dostępu do infrastruktury sieciowej w lokalizacji stacjonarnej. W połowie 2010 r. wskaźnik penetracji usług ULL³ na Śląsku wynosił jedynie 2,06%. Zdaniem władz polskich operatorzy alternatywni, zdając sobie sprawę z pozycji dominującej operatora zasiedziałego, jego integracji pionowej i antykonkurencyjnego nastawienia, nie są skłonni inwestować w świadczenie usług detalicznych za pomocą łączy xDSL opartych na usłudze ULL.

Uzasadnienie dla budowy nowej sieci

- (15) Według władz polskich głównym powodem niskiego poziomu dostępu do usług szerokopasmowych jest fizyczny brak wystarczającej światłowodowej

² Dokument roboczy służb Komisji SEC (2011)708 z dnia 31 maja 2011 r. dostępny na stronie: http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/scoreboard/index_en.htm

³ Unbundled Local Loop (uwolniona pętla lokalna).

szerokopasmowej infrastruktury dystrybucyjnej i infrastruktury „ostatniej mili”. Istniejąca infrastruktura jest skoncentrowana w pobliżu największego miasta w regionie. W konsekwencji władze polskie postanowiły zbudować nową Śląską Regionalną Sieć Szkieletową („SRSS”), która pozwoli zlikwidować przepaść infrastrukturalną na terenie regionu.

- (16) Sieć SRSS będzie otwarta dla operatorów prywatnych, którzy otrzymają dostęp do podłączenia infrastruktury „ostatniej mili”. Poprzez budowę regionalnej sieci szerokopasmowej otwartej dla wszystkich operatorów telekomunikacyjnych, służącej świadczeniu usług hurtowych władze na szczeblu centralnym i regionalnym chcą osiągnąć cele spójności społecznej i wzrostu gospodarczego. Budowa nowej infrastruktury szerokopasmowej pozwoli wejść na rynek dodatkowym operatorom sieci dostępowych, co będzie miało pozytywny wpływ na świadczenie usług detalicznych i konkurencję na obszarach objętych zgłoszonym projektem.
- (17) Władze polskie poinformowały również, że ogromna większość operatorów sieci dostępowych była zdania, iż wybudowanie nowej sieci, której węzły będą znajdować się w gminach i sołectwach, pomoże im w rozwoju, przyczyniając się do zwiększenia dochodowości inwestycji.

IV. OPIS ŚRODKA

- (18) *Cel.* Celem władz polskich jest zapewnienie mieszkańcom, przedsiębiorstwom, organom rządowym i organom administracji publicznej na Śląsku możliwości dostępu do wybranego operatora łączności elektronicznej i wybranej platformy technologicznej oraz dostępu do usług dostarczanych w ramach sieci NGA.
- (19) Projekt koncentruje się na „białych obszarach NGA” (tj. obszarach, na których obecnie nie ma infrastruktury NGA, a inwestorzy prywatni nie planują inwestycji w taką infrastrukturę w ciągu najbliższych 3 lat). Zdaniem władz polskich zapewnienie operatorom telekomunikacyjnym dostępu do subsydiowanej infrastruktury dystrybucyjnej stworzy zachęty do inwestycji w segmenty NGA ostatniej mili. Drugim celem projektu jest umożliwienie korzystania z nowej sieci, aby wyeliminować „przepaść cyfrową” w zakresie podstawowych usług szerokopasmowych na obszarach, na których obecnie nie ma odpowiedniej infrastruktury szerokopasmowej.
- (20) Operator infrastruktury SRSS może również wziąć udział w przetargu zgodnie z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych w celu świadczenia usług transmisji danych dla administracji publicznej. Pozwoli to wdrożyć ogólnie dostępne usługi elektroniczne (w tym zwłaszcza administracji elektronicznej, edukacji elektronicznej i zdrowia elektronicznego) i korzystać z nich. Szerokopasmowy dostęp pozwoli wyrównać różnice w lokalizacji przedsiębiorstw i przyczyni się do wzmocnienia roli obszarów peryferyjnych na Śląsku.
- (21) *Podstawa prawna.* Środek opiera się na ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (wersja skonsolidowana: Dziennik Ustaw z 2009 r., Nr 84, poz. 712, z późn. zm.), ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dziennik Ustaw Nr 106, poz. 675), ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (wersja skonsolidowana: Dziennik Ustaw z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.), rozporządzeniu Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 18 grudnia 2009 r. w sprawie warunków i trybu udzielania

i rozliczania zaliczek oraz zakresu i terminów składania wniosków o płatność w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich (Dziennik Ustaw Nr 223, poz. 1786) oraz uchwały zarządu województwa śląskiego nr 1708/91/III/2007 z dnia 18 września 2007 r. w sprawie przyjęcia Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego.

- (22) **Przygotowanie projektu.** Projekt będzie realizowany przez władze województwa za pomocą środków z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego. Władze województwa ogłoszą najpierw postępowanie na udzielenie zamówienia publicznego w zakresie opracowania i zbudowania infrastruktury szerokopasmowej na Śląsku (SRSS), a następnie, w innym postępowaniu, wyłonią operatora infrastruktury. Zgodnie z tym modelem operator będzie uiszczał na rzecz władz województwa opłatę za dzierżawę infrastruktury szerokopasmowej i zachowa prawo do zatrzymywania dochodu z zarządzania siecią i jej funkcjonowania. Województwo zachowa własność sieci przez cały okres trwania umowy z operatorem infrastruktury. Operator infrastruktury nie będzie świadczył żadnych usług dla użytkowników końcowych, a jedynie usługi hurtowe dla innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Operator infrastruktury będzie miał obowiązek zapewnić skuteczny dostęp osobom trzecim przez cały czas trwania umowy z województwem, tj. przez okres nie krótszy niż 7 lat.
- (23) Projekt obejmuje zbudowanie infrastruktury szkieletowej i dystrybucyjnej, zaś dotacja będzie obejmować głównie elementy pasywne, które są niezbędne do zainstalowania i funkcjonowania szerokopasmowego dostępu do internetu (np. kanalizację kablową, łącza, światłowody, studnie, szafy telekomunikacyjne lub inne lokalizacje węzłów telekomunikacyjnych), a także dostosowanie lokali przy węzłach telekomunikacyjnych, jeżeli będą niezbędne do osiągnięcia zakładanego celu w ramach dostępnego budżetu.
- (24) Poprzez zapewnienie hurtowego dostępu do sieci w województwie śląskim operatorom telekomunikacyjnym zainteresowanym podłączeniem się do niej, władze polskie chcą zachęcić operatorów łączności elektronicznej do prywatnych inwestycji w sieci NGA (tj. w infrastrukturę ostatniej mili⁴), aby przyspieszyć świadczenie usług NGA na rzecz użytkowników końcowych. Dzięki tej inicjatywie wszyscy potencjalni użytkownicy końcowi będą mogli wybrać operatora połączeń elektronicznych lub platformy technologicznej szerokopasmowego dostępu, którego uznają za najbardziej odpowiadającego ich potrzebom ze względu na dostarczenie sieci NGA mogącej zapewnić dużą przepustowość, wysoką niezawodność i usługi przyłączeniowe po rozsądnych cenach. Dodatkowo w ramach celu wtórnego władze województwa zamierzają również ograniczyć przepaść cyfrową na tych obszarach, na których nawet podstawowe usługi szerokopasmowe nie są obecnie świadczone.
- (25) Władze polskie twierdzą, że na Śląsku występują nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, jeżeli chodzi o świadczenie usług NGA, a na niektórych obszarach – również podstawowych usług szerokopasmowych, i w związku z tym uważają, że interwencja państwa jest konieczna, aby skorygować tę sytuację. Władze polskie zwróciły się zatem o zatwierdzenie projektu zgodnie z zasadami pomocy państwa i Wytocznymi wspólnotowymi w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci

⁴ Sieć dostępowa łącząca użytkowników końcowych z siecią szkieletową zapewni połączenie dostawcy łączności z konsumentem.

szerokopasmowych⁵ (zwanymi dalej: „wytycznymi w sprawie sieci szerokopasmowych”).

- (26) **Budżet i instrumenty finansowania.** Całkowity budżet projektu wynosi 68 822 652,77 PLN (ok. 16,7 mln EUR). Znaczna część środków (ok. 47 mln PLN) będzie pochodzić z EFRR, pozostała kwota zostanie pozyskana z budżetu państwa i z budżetu władz województwa śląskiego.
- (27) **Kwota i intensywność pomocy.** Intensywność pomocy i kwota pomocy dla wybranego operatora infrastruktury będzie ostatecznie zależeć od wybranego modelu projektu i wyniku procedury przetargowej w województwie. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę, że budowana infrastruktura szerokopasmowa będzie własnością województwa, a także uwzględniając ustalenia umowne między władzami województwa a wybranym operatorem infrastruktury, rzeczywista kwota pomocy będzie niższa od kwoty podanej w poprzednim punkcie dotyczącym budżetu projektu.
- (28) **Przyporządkowanie i analiza zasięgu.** Władze polskie potwierdziły, że analiza stanu istniejącej infrastruktury i planów inwestycyjnych na najbliższe trzy lata została sporządzona w trakcie szczegółowej inwentaryzacji przygotowanej przez władze województwa, a także przez krajowy organ nadzorczy – Urząd Komunikacji Elektronicznej⁶.
- (29) Inwentaryzacja obejmowała zarówno infrastrukturę dystrybucyjną, jak i infrastrukturę dostępową. Jeżeli chodzi o podstawową infrastrukturę szerokopasmową, inwentaryzacją objęto infrastrukturę umożliwiającą świadczenie usługi szerokopasmowego podstawowego dostępu do internetu o przepustowości wynoszącej co najmniej 2 Mbit/s. Inwentaryzacja opierała się pierwotnie na ankietach przesłanych wszystkim przedsiębiorstwom telekomunikacyjnym zarejestrowanym w rejestrze organu regulacyjnego, a także na ankietach wypełnianych przez władze lokalne i publicznie dostępnych danych. Inwentaryzacja została przeprowadzona między wrześniem 2008 r. a lutym 2009 r., a następnie między kwietniem a grudniem 2010 r. poprzez wielokrotne skierowanie do wszystkich przedsiębiorstw telekomunikacyjnych figurujących w rejestrze urzędu wezwań do przekazania informacji na temat ich infrastruktury i planów inwestycyjnych oraz wielokrotne kierowanie zapytań do władz lokalnych. Dodatkowo zorganizowano kilka spotkań z operatorami, podczas których omówiono wszystkie kwestie związane z realizacją projektu, w tym wyniki inwentaryzacji. W kwietniu 2011 r. inwentaryzację ponownie zaktualizowali eksperci na podstawie danych uzyskanych od krajowego organu regulacyjnego, TP S.A. i ankiet dotyczących infrastruktury NGA.
- (30) Jak wynika z danych przedstawionych w pkt 10 powyżej, dostępność łączności szerokopasmowej w województwie śląskim jest bardzo ograniczona. Ponadto plany inwestycyjne operatorów w najbliższych 3 latach, zwłaszcza jeżeli chodzi o rozbudowę infrastruktury NGA, dotyczą głównie obszarów miejskich i gęsto zaludnionych terenów kraju.
- (31) Według władz polskich zasiedziały operator, TP S.A., ma znaczny udział w obszarach inwestycji indywidualnych mieszczący się w przedziale od 70 do 97% węzłów dystrybucyjnych. Równocześnie, podczas sprawdzania z TP S.A.

⁵ Dz.U. C 235 z 30.9.2009, s. 7.

⁶ Dane w projekcie opierają się również na ostatnim sprawozdaniu z inwentaryzacji przeprowadzonej przez Urząd Komunikacji Elektronicznej (czerwiec 2011).

dostępności tych węzłów dystrybucyjnych dla innych operatorów władze polskie stwierdziły, że TP S.A. planuje udostępnienie tej infrastruktury innym operatorom tylko w 38 z 1146 miejscowości w województwie śląskim. W konsekwencji dostępność infrastruktury dystrybucyjnej dla innych operatorów jest bardzo mała.

- (32) **Konsultacje publiczne.** W okresie od dnia 5 listopada 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. władze województwa przeprowadziły końcowe konsultacje publiczne w celu sprawdzenia wyników opracowania map, planowanej klasyfikacji obszarów kwalifikujących się do interwencji (z planowaną lokalizacją węzłów sieci) i uzyskania od zainteresowanych stron informacji o ich planach dotyczących inwestycji w NGA i światłowody, a także ich opinii na temat projektu. Następnie w czerwcu 2012 r. władze polskie przeprowadziły dodatkowe konsultacje publiczne, aby uwzględnić najnowsze zmiany i informacje.
- (33) W trakcie konsultacji nie przedstawiono uwag na temat lokalizacji węzłów ani klasyfikacji obszarów kwalifikujących się do interwencji (w tym planów inwestycyjnych). Przedstawiono pewne sugestie na temat optymalnej realizacji projektu. Władze polskie potwierdziły, że w trakcie konsultacji publicznych nie wpłynęły uwagi, które kwestionowałyby planowany projekt SRSS.
- (34) **Opinia krajowego organu nadzoru.** Projekt był również przedmiotem bieżących konsultacji z krajowym organem regulacyjnym (UKE) i z prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, których przedstawiciele uczestniczyli w pracach przygotowawczych. W piśmie z dnia 28 września 2011 r. UKE wydał pozytywną opinię na temat zgłoszonego projektu, w której stwierdził między innymi, że: „ocena zasad, na jakich oparty został wybór, klasyfikacja obszarów objętych projektem, zasady wyboru operatorów infrastruktury, jak i późniejsze funkcjonowanie SRSS, pozwala wyrazić opinię, iż zostały one tak określone, aby projekt w możliwie niewielkim stopniu ingerował w warunki wolnej konkurencji na rynkach telekomunikacyjnych. Na pewnych obszarach, na których na skutek zapóźnień w rozwoju infrastruktury standard świadczenia usług telekomunikacyjnych jest dalece niezadowolający, realizacja projektu SRSS umożliwi wręcz rozwój usług telekomunikacyjnych wykonywanych na konkurencyjnych zasadach”.
- (35) **Warunkowy dostęp do SRSS.** Władze polskie opracowały system warunkowego dostępu do SRSS, aby osiągnąć cele programu i jednocześnie zminimalizować potencjalne zakłócenie konkurencji wobec istniejących operatorów.
- (36) Podstawowym celem władz województwa jest zapewnienie operatorom telekomunikacyjnym dostępu do subsydiowanej infrastruktury, aby stworzyć zachęty do inwestycji w infrastrukturę NGA ostatniej mili⁷. Drugim celem projektu jest umożliwienie korzystania z nowych sieci w celu wyeliminowania „przepaści cyfrowej” w obszarze dostępu do tradycyjnej podstawowej łączności szerokopasmowej” na terenach, gdzie nie ma odpowiedniej infrastruktury szerokopasmowej.

⁷ Zgodnie z motywem 53 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych sieci NGA to przewodowe sieci dostępne, które składają się w całości lub częściowo z elementów optycznych i które mogą zapewnić świadczenie usług szerokopasmowego dostępu o wyższych parametrach (takich jak wyższa przepustowość) w porównaniu z usługami świadczonymi za pomocą istniejących sieci z przewodów miedzianych, tj. w niniejszym przypadku rozwiązania FTTx mogące zapewnić użytkownikom końcowym minimalną prędkość 40 Mb/s lub sieci kablowe mogące zagwarantować prędkość do 50 Mb/s i powyżej 50 Mb/s przy zastosowaniu nowego standardu modemu DOCSIS 3.0.

- (37) Aby zminimalizować potencjalne zakłócenia konkurencji, władze polskie nie będą zezwalać podmiotom trzecim na podłączanie do SRSS podstawowej infrastruktury szerokopasmowej tam, gdzie występuje dostateczna konkurencja na poziomie takiej sieci lub gdzie istnieją co najmniej dwie konkurujące infrastruktury⁸ podstawowej łączności szerokopasmowej. Władze polskie twierdzą, że takie ograniczenia w użytkowaniu sieci SRSS ograniczą potencjalne zakłócanie konkurencji względem dostawców podstawowych usług szerokopasmowych, lecz równocześnie będą zachęcać do budowy sieci NGA poprzez podpisywanie umów na światłowodową sieć dystrybucyjną w województwie.
- (38) Na podstawie opisanej powyżej praktyki tworzenia map zakończono tworzenie listy docelowych obszarów i określono rodzaj dostępu do SRSS w podziale na rodzaj obszaru zgodnie z poniższą tabelą⁹.

Tabela 2: Warunkowy dostęp do węzłów regionalnej sieci szerokopasmowej na Śląsku (SRSS) wraz z rodzajem dostępnych usług podstawowego dostępu szerokopasmowego

⁸ Gwarantujące co najmniej 2 Mb/s użytkownikom końcowym.

⁹ Zgodnie z metodą zastosowaną w decyzji N 407/2009 Optical fibre Catalonia (Xarxa Oberta) C(2010)5696 z 11.8.2010, decyzji SA.31687 (N436/2010) Broadband in Friuli Venezia Giulia (Project Ermes) C(2011)3498 z 23.5.2011 oraz decyzjach SA.33438 (2011/N), SA.33440 (2011/N), SA.33441 (2011/N), SA.33439 (2011/N), SA 30851 (2011/N) Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej z 10.11.2011.

	<u>Liczba miejscowości w kategorii ogółem / liczba miejscowości z planowanymi węzłami SRSS</u>	<u>Istniejąca infrastruktura dystrybucyjna (włączając ciemne włókna)</u>	<u>Podstawowa detaliczna oferta szerokopasmowa¹⁰</u>	<u>Infrastruktura NGA lub plany na najbliższą przyszłość</u>	<u>Dostęp warunkowy do SRSS</u>
1	490 /8	brak	Nie	Nie	Wszyscy operatorzy mogą podłączyć się do SRSS, gdyż nie ma żadnej dostępnej infrastruktury
2	437 /23	Tylko jedna	Tylko jedna	Nie	Wszyscy operatorzy mogą podłączyć się do SRSS – obszar szary „problematyczny” ¹¹
3	2 /0	TP S.A.	TP S.A. + ULL ¹²	Nie	Do SRSS mogą być podłączone tylko infrastruktury ostatniej mili NGA
4	0 /0	Więcej niż jedna	Tylko jedna	Nie	Do SRSS mogą być podłączone tylko infrastruktury ostatniej mili NGA
5	0 /0	Więcej niż jedna	TP S.A. + ULL	Nie	Do SRSS mogą być podłączone tylko infrastruktury ostatniej mili NGA
6	9 /0	Więcej niż jedna	Więcej niż jedna	Nie	Do SRSS mogą być podłączone tylko infrastruktury ostatniej mili NGA
7	208 / 27	Jedna lub więcej	Jedna lub więcej	Tak	Węzły zlokalizowane w takiej miejscowości mogą być używane tylko jako węzły techniczne ¹³ , z wyjątkiem sytuacji kiedy spełnione są następujące dwa warunki: a) najbliższy istniejący lub planowany (w najbliższych 3 latach) optyczny węzeł dystrybucyjny dostępny do wykorzystania w ramach sieci ostatniej mili NGA znajduje się nie bliżej niż ok. 4 km od planowanej lokalizacji węzła; b) na danym obszarze brak jest usług NGA (oraz brak realnych planów w najbliższych 3 latach). W takim wypadku do SRSS mogą być podłączone infrastruktury ostatniej mili NGA

¹⁰ W odniesieniu do danych o istniejącej lub planowanej bezprzewodowej infrastrukturze dostępowej uwzględnione zostały tylko technologie gwarantujące użytkownikom końcowym co najmniej 2 Mb/s.

¹¹ Ta kategoria obejmuje obszary, na których jest tylko jeden światłowodowy węzeł dostępu, jednak sieć dystrybucyjna nie jest dostępna dla podmiotów trzecich. Dodatkowo na tym obszarze nie świadczy się usług szerokopasmowych (NGA) i nie planuje się budowy innych węzłów dostępu w ciągu następnych 3 lat.

¹² ULL: Uwolnienie lokalnej pętli abonenckiej pozwala operatorom telekomunikacyjnym korzystać z połączeń innych operatorów z głównej centrali telefonicznej do lokalu klienta.

¹³ W kategorii 7 wyodrębniono białe obszary NGA z większej miejscowości, gdzie już istnieje (lub jest planowany) co najmniej jeden światłowodowy węzeł dystrybucyjny, z którego można korzystać w ramach sieci „ostatniej mili” NGA. W konsekwencji interwencja publiczna jest możliwa tylko w tych częściach danej miejscowości, gdzie usługi NGA nie są obecnie świadczone ani nie są planowane w bliskiej przyszłości (najbliższe trzy lata), a jednocześnie najbliższy istniejący lub planowany (w ciągu najbliższych 3 lat) światłowodowy węzeł dystrybucyjny, z którego można korzystać w ramach sieci „ostatniej mili” NGA, znajduje się nie bliżej niż ok. 4 km od planowanej lokalizacji węzła SRSS. Bez interwencji publicznej obszary te nie miałyby dostępu do usług NGA, pomimo że znajdują się w większej miejscowości, w której dostępny jest co najmniej jeden światłowodowy węzeł dystrybucyjny do wykorzystania w ramach sieci „ostatniej mili” NGA.

- (39) **Otwarta procedura przetargowa.** Władze polskie potwierdziły, że operator infrastruktury zostanie wyłoniony w otwartej procedurze przetargowej zgodnie z podstawowymi zasadami otwartości, konkurencji i przejrzystości określonymi w krajowych i unijnych przepisach przetargowych.
- (40) **Kryteria udzielenia koncesji.** W procedurze przetargowej prowadzonej w celu wyłonienia operatora infrastruktury przyszła umowa zostanie zawarta z wnioskodawcą, który przedstawi najbardziej korzystną ekonomicznie ofertę. W świetle powyższego władze polskie potwierdziły, że główne kryteria udzielenia zamówienia to: kwota przyznanej pomocy publicznej (waga wynosi co najmniej 65%), poziom wydatków kapitałowych partnera prywatnego (waga wynosi 0-15%), inne kryteria ekonomiczne i jakościowe¹⁴ (waga wynosi 0-20%). Kryteria udzielenia zamówienia zostaną szczegółowo określone przed zaproszeniem do składania ostatecznych ofert zgodnie z zasadami określonymi w przepisach dotyczących zamówień publicznych.
- (41) **Wykorzystanie istniejącej infrastruktury.** Władze województwa śląskiego zachęcają do wykorzystania w ramach projektu całej istniejącej infrastruktury (tj. dróg, kanalizacji kablowej itp.), aby ograniczyć niezbędną pomoc na rzecz środka, a także uniknąć powielenia infrastruktury. Władze przewidują możliwość przeprowadzenia odrębnego otwartego postępowania przetargowego na zakup istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej w różnych formach (np. własności, zobowiązań umownych) lub, alternatywnie, w trakcie postępowania dotyczącego zaprojektowania i budowy infrastruktury przyszli wykonawcy SRSS będą mogli pozyskać istniejącą infrastrukturę, jeżeli będzie to racjonalne ekonomicznie.
- (42) **Technologia.** Głównym celem projektu jest budowa sieci szkieletowej i dystrybucyjnej na rzecz sieci NGA. Na obecnym etapie rozwoju technologii telekomunikacyjnych nie ma innego medium transmisyjnego dla sieci szkieletowo-dystrybucyjnej umożliwiającego świadczenie usług NGA innych niż łącza światłowodowe. Dlatego też w projekcie przewiduje się budowę sieci w oparciu o łącza światłowodowe. Co do innych urządzeń przewiduje się wybór technologii w oparciu o założenie techniczne i w postępowaniu na udzielenie zamówienia publicznego żadna technologia nie zostanie z góry wykluczona. W konsekwencji usługi świadczone na rynku hurtowym będą umożliwiały połączenie z siecią dystrybucyjną w dowolnej technologii, którą użytkownicy będą chcieli wykorzystać na potrzeby swojej infrastruktury dostępowej.
- (43) **Dostęp hurtowy.** Kluczowym celem projektu dotyczącego Śląskiej Regionalnej Sieci Szkieletowej jest zapewnienie przepustowości każdemu operatorowi trzeciemu, który chce podłączyć swoją infrastrukturę ostatniej mili zgodnie z zasadami określonymi powyżej. Zatem zapewnianie dostępu hurtowego będzie odbywać się na podstawie niedyskryminujących warunków gwarantujących wolny dostęp. Usługi hurtowe będą obejmowały dostęp do kanalizacji kablowej, a także usługi dzierżawy ciemnych włókien.

¹⁴ Np. skuteczność wykorzystania infrastruktury SRSS, okres obowiązywania koncesji powyżej minimalnego okresu 7 lat, poziom jakości oferowanych usług, opłaty i ich dostępność, metodyka monitorowania wyników projektu, warunki konserwacji.

- (44) Oferent, który wygra przetarg na eksploatację infrastruktury jako operator infrastruktury, nie będzie mógł świadczyć usług detalicznych w celu uniknięcia możliwości antykonkurencyjnego wykorzystania (tj. preferencyjnego traktowania własnej branży detalicznej w zakresie korzystania z sieci) korzyści wynikających z zarządzania siecią.
- (45) *Czas trwania środka.* Czas trwania umowy między władzami województwa śląskiego a operatorami infrastruktury zostanie ostatecznie ustalony w toku odpowiednich postępowań przetargowych i będzie wynosił od 7 do 20 lat. Schemat pomocowy zostanie zrealizowany po zatwierdzeniu przez Komisję.
- (46) *Monitorowanie i mechanizm wycofania.* Władze odpowiednich województw wraz z krajowym organem regulacyjnym będą systematycznie monitorować wypełnianie zobowiązań umownych przez wyłonionego oferenta. Monitorowanie będzie prowadzone przez cały czas trwania umowy z operatorem infrastruktury. Władze polskie przewidują również mechanizm odzyskiwania środków w ramach projektu SRSS, aby uniknąć nadpłat na rzecz beneficjenta. Kwota odzyskanych środków będzie zależała od wskaźnika EBITDA¹⁵ i będzie obejmowała cały czas trwania projektu. Według władz polskich metodyka ta pozwoli uwzględnić nie tylko przychody operatora, lecz również fakt, czy rzeczywiście poniesione koszty są niższe od kosztów oszacowanych w planie operacyjnym¹⁶.
- (47) *Porównywanie cen.* Władze polskie potwierdziły, że ceny dostępu hurtowego będą oparte na przeciętnych (regulowanych) cenach hurtowych za porównywalne usługi na bardziej otwartych na konkurencję obszarach lub, wobec braku takich publikowanych cen, na cenach określonych lub zatwierdzonych przez krajowy organ regulacyjny.
- (48) Umowa zawarta między władzami regionalnymi a operatorem infrastruktury będzie określać zasady obliczania opłat za dostęp do infrastruktury SRSS przez operatora infrastruktury. Jak stwierdziły władze polskie, zasady te powinny prowadzić do stosowania opłat (np. za dzierżawę ciemnych włókien), które umożliwiałyby operatorom dostępu do sieci stworzenie oferty detalicznej porównywalnej z ofertą detaliczną dostępną dla użytkowników końcowych na obszarach, na których funkcjonuje efektywna konkurencja infrastrukturalna.
- (49) Ponadto zasady ustalania opłat przez operatora infrastruktury były już konsultowane z krajowym organem regulacyjnym. Szczegółowe konsultacje zostaną jeszcze ponowione na etapie przygotowania dokumentacji przetargowej na wybór operatora infrastruktury. Ponadto w okresie ważności umowy opłaty nałożone przez operatora infrastruktury będą zatwierdzane, a następnie monitorowane i weryfikowane przez Urząd Komunikacji Elektronicznej, który będzie mógł rozstrzygać ewentualne spory między władzami regionalnymi a operatorem infrastruktury dotyczące poziomu opłat i ostatecznie określać warunki dostępu do sieci SRSS.

¹⁵ Zyski przed uwzględnieniem odsetek, podatków, deprecjacji i amortyzacji – powszechnie stosowany wskaźnik finansowy w sektorze telekomunikacyjnym.

¹⁶ Władze polskie przewidują następujący mechanizm: jeżeli na koniec roku obrachunkowego wskaźnik EBITDA operatora infrastruktury przekracza wartość referencyjną EBITDA (określoną na podstawie średniego wskaźnika EBITDA przedsiębiorstw telekomunikacyjnych notowanych na warszawskiej giełdzie papierów wartościowych), część EBITDA przekraczającą różnicę progową należy dopłacić – nadwyżka zostanie podzielona między władze województwa śląskiego a operatora infrastruktury proporcjonalnie do poziomu pomocy publicznej.

V. OCENA ŚRODKA: ISTNIENIE POMOCY

- (50) Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE „wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”. Wynika z tego, że aby środek został uznany za pomoc państwa, muszą zostać spełnione łącznie następujące warunki: 1) środek musi zostać przyznany ze środków państwowych, 2) środek musi przynosić przedsiębiorstwom korzyści ekonomiczne, 3) korzyści muszą być selektywne i zakłócać konkurencję lub grozić jej zakłóceniem, 4) środek musi mieć wpływ na handel między państwami członkowskimi.

Środki państwowe

- (51) Zgodnie z informacją przedstawioną w pkt 24 środek jest finansowany ze środków władz polskich oraz środków UE, które przyznane są beneficjentom pod kontrolą władz, przy zachowaniu pewnej swobody uznania. Świadczy to o zaangażowaniu środków państwowych.
- (52) W przypadkach dotyczących pomocy państwa w obszarze łączności szerokopasmowej kwoty pomocy i intensywność pomocy są zazwyczaj znane dopiero *ex post*, tj. po procedurze przetargowej (tzw. *gap-funding*). Komisja wymaga, aby pomoc była przyznawana w ramach otwartego postępowania przetargowego, które gwarantuje, że będzie ona niezbędnym minimum. Zatem w tym przypadku wcześniejsze ustalenie kwoty pomocy nie ma zasadniczego znaczenia.

Korzyść ekonomiczna

- (53) *Wybrani operatorzy*. Władze regionalne zawierają umowę o zarządzanie infrastrukturą SRSS z wybranym operatorem. Operator będzie uprawniony do świadczenia hurtowych usług telekomunikacyjnych na rynku prywatnym. Finansowanie budowy sieci szerokopasmowej na obszarach, na których w innym razie operator prywatny nie przeprowadziłby inwestycji oznacza, że władze polskie muszą pokryć dodatkowe koszty niezbędne do zainwestowania na takich nierentownych obszarach.
- (54) Zatem wyłonieni operatorzy otrzymają pomoc finansową, która pozwoli im świadczyć usługi szerokopasmowe na warunkach w innym razie niedostępnych na rynku. Dzięki pomocy operator będzie mógł oferować usługi typu konieczność po niższych cenach niż wtedy, gdyby sam musiał ponieść wszystkie koszty i przyciągnąć więcej użytkowników niż w normalnych warunkach rynkowych. W związku z powyższym wyłoniony operator uzyska korzyść ekonomiczną.
- (55) *Dostawcy będący stronami trzecimi*. SRSS zapewni operatorom będącym stronami trzecimi hurtowe usługi szerokopasmowe z dostępem do umożliwiającej przyszłą modernizację infrastruktury dystrybucyjnej. W ten sposób operatorzy będący stronami trzecimi uzyskają korzyść ekonomiczną, ponieważ będą mieć dostęp do hurtowej przepustowości udostępnionej za pomocą finansowania państwowego, ponieważ będą klientami wyłonionych operatorów łączności elektronicznej. Wykorzystując taką przepustowość, mogą sprzedawać użytkownikom końcowym zaawansowane usługi szerokopasmowe.

- (56) *Użytkownicy końcowi.* Celem środka jest poprawa świadczenia istniejących usług szerokopasmowych na rzecz mieszkańców i przedsiębiorstw na Śląsku. Przedsiębiorstwa na docelowych obszarach ostatecznie skorzystają zatem na świadczeniu nowych i usprawnionych usług.

Zakłócanie konkurencji

- (57) Interwencja państwa wpływa na istniejące warunki rynkowe, ponieważ umożliwia świadczenie ulepszonych usług szerokopasmowych, które nie byłyby dostępne w normalnych warunkach rynkowych, przez wyłonionego operatora łączności elektronicznej i dostawców będących stronami trzecimi. Środek będzie miał wpływ na warunki konkurencji między operatorami hurtowymi, którzy mogą korzystać z usług oferowanych przez SRSS na docelowych obszarach, a operatorami hurtowymi w innych częściach Polski i UE.
- (58) Program jest również selektywny, ponieważ jest skierowany do przedsiębiorstw aktywnych tylko w specyficznym regionie i na niektórych rynkach usług łączności elektronicznej. Te elementy selektywności obejmują również potencjalne zakłócanie konkurencji¹⁷.
- (59) Zatem udostępnienie usprawnionej usługi szerokopasmowej i dodatkowej (hurtowej) przepustowości skutkuje zakłóceniem konkurencji.

Wpływ na handel

- (60) W zakresie, w jakim interwencja może wpływać na dostawców usług łączności elektronicznej z innych państw członkowskich, środek ma wpływ na handel. Rynki usług łączności elektronicznej są otwarte na konkurencję między operatorami i dostawcami usług, co zazwyczaj wiąże się z działalnością, która podlega wymianie handlowej między państwami członkowskimi. Ponadto środek może zakłócać konkurencję między użytkownikami biznesowymi zlokalizowanymi w Polsce a użytkownikami zlokalizowanymi w innych państwach Unii Europejskiej.

Wniosek

- (61) Komisja stwierdza zatem, że w zakresie, w jakim środki państwowe są używane do finansowania budowy sieci dystrybucyjnej do celów hurtowego świadczenia usług na rynku prywatnym, zgłoszony środek pt. „Śląska Regionalna Sieć Szkieletowa” stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, co ponadto potwierdziło zgłaszające państwo członkowskie podczas kontaktów dotyczących zgłoszenia. Biorąc pod uwagę, że projekt wiąże się z pomocą w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE na rzecz wybranego operatora, należy zbadać, czy środek można uznać za zgodny z rynkiem wewnętrznym.

VI. OCENA ŚRODKA: ZGODNOŚĆ

- (62) Komisja oceniła zgodność programu zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE oraz w świetle „Wytycznych wspólnotowych w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych”¹⁸. Wytyczne w sprawie sieci szerokopasmowych zawierają szczegółową wykładnię art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE w tym obszarze prawa

¹⁷ Wyrok w sprawie C-143/99 *Adria Wien Pipeline*, Rec. 2001 Strona I-8365.

¹⁸ Dz.U. C 235 z 30.9.2009, s. 7.

dotyczącego pomocy państwa. Jeżeli chodzi o mające zastosowanie przepisy zasadnicze, Komisja przeanalizowała środek przede wszystkim w świetle kryteriów określonych w wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych.

VI.1. Test bilansujący i jego zastosowanie w przypadku pomocy przeznaczonej na wdrażanie sieci szerokopasmowych

- (63) Jak opisano w pkt 34 i 35 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych, aby ocenić, czy dany środek pomocy można uznać za zgodny w świetle art. 107 ust. 3 lit. c), Komisja wyważa pozytywne i negatywne skutki pomocy zgodnie z kryteriami określonymi w wytycznych. Stosując test bilansujący, Komisja dokona oceny następujących zagadnień:
- (1) Czy środek pomocy ukierunkowany jest na jasno określony cel leżący we wspólnym interesie (tj. czy zaproponowana pomoc ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku lub osiągnięcie innego celu)?
 - (2) Czy pomoc została tak zaplanowana, aby osiągnąć cel leżący we wspólnym interesie? W szczególności:
 - a) czy pomoc państwa jest stosownym instrumentem polityki, tj. czy istnieją inne bardziej stosowne narzędzia?
 - b) czy istnieje efekt zachęty, tzn. czy pomoc powoduje zmianę zachowania przedsiębiorstw?
 - c) czy środek pomocy jest proporcjonalny, tzn. czy tę samą zmianę można by uzyskać przy mniejszej pomocy?
 - (3) Czy zakłócenie konkurencji i wpływ na wymianę handlową są na tyle ograniczone, aby ogólny bilans był pozytywny?

VI.2. Cel środka

Pomoc jest zgodna z polityką Unii

- (64) W strategii Europa 2020 z dnia 3 marca 2010 r.¹⁹ Komisja określiła inicjatywę przewodnią: „Europejską agendę cyfrową”, której „celem jest osiągnięcie trwałych korzyści ekonomicznych i społecznych z jednolitego rynku cyfrowego płynących z szybkiego i bardzo szybkiego internetu i aplikacji interoperacyjnych; w praktyce oznacza to szerokopasmowy dostęp do internetu dla wszystkich do roku 2013, dostęp do łączy o dużo większej prędkości transmisji danych (30 Mb/s i więcej) dla wszystkich do roku 2020 oraz dostęp do łączy o prędkości powyżej 100 Mb/s dla co najmniej 50% europejskich gospodarstw domowych”.
- (65) Głównym celem zgłoszonego projektu SRSS są „białe obszary NGA”²⁰, tj. obszary, gdzie szerokopasmowe usługi NGA nie są obecnie dostępne i gdzie inwestorzy prywatni nie planują budowy takiej infrastruktury w ciągu najbliższych trzech lat. Zapewniając dostęp do sieci dystrybucyjnej SRSS operatorom NGA będącym stronami trzecimi, środek ułatwia inwestycje w sieci NGA (ostatniej mili) i zachęca do takich inwestycji, co jest zgodne z celami

¹⁹ EUROPA 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, COM(2010) 2020, s. 12.

²⁰ Zob. część 3.3 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych.

wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych. Jako cel wtórny władze polskie wskazują zamiar umożliwienia użytkowania sieci dystrybucyjnej SRSS, aby zmniejszyć tradycyjną przepaść cyfrową (tj. w zakresie podstawowych usług szerokopasmowych) tam, gdzie okaże się to konieczne. Dotyczy to zwłaszcza tradycyjnych „białych obszarów”, na których nie ma infrastruktury szerokopasmowej, lub problematycznych „obszarów szarych”, na których obecność jednej infrastruktury nie wyklucza występowania nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku lub problemu dotyczącego spójności.

- (66) Rozszerzając zasięg szerokopasmowych usług NGA na obszary, na których operatorzy prywatni nie widzą w najbliższej przyszłości handlowego interesu w inwestycjach, władze polskie realizują prawdziwe cele spójności i rozwoju gospodarczego, które są zgodne z agendą cyfrową oraz częścią 2.3.2 i 3.1 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych.

Pomoc jest odpowiednim instrumentem

- (67) W obecnie ocenianej sytuacji, ze względu na ekonomikę sieci NGA, problemu braku dostarczania sieci szerokopasmowych o dużej prędkości nie można rozwiązać za pomocą środków opartych na stymulowaniu popytu lub interwencjach regulacyjnych.
- (68) Środki wpływające na popyt na korzyść łączności szerokopasmowej (jak zniżkowe kupony, zwolnienia podatkowe, środki podnoszące świadomość lub łączenie popytu) mogłyby być instrumentem interwencji publicznej. Jednak środki te nie rozwiązują przedstawionych problemów po stronie podaży. Jeżeli chodzi o regulację, pomimo jej kluczowej roli w zapewnianiu konkurencji i dostaw na rynku łączności elektronicznej, wykazano, że w niektórych regionach Śląska regulacja nie była w stanie zapewnić skutecznej konkurencji na niektórych rynkach łączności elektronicznej i nie doprowadziła do inwestycji wystarczających do zmniejszenia przepaści cyfrowej występującej na niektórych terenach. Regulacja jest jednak koniecznym, lecz niedostatecznym instrumentem rozwoju usług szerokopasmowych, ponieważ alternatywni dostawcy muszą łączyć korzystanie z produktów hurtowych pochodzących od zasiedziałego operatora z własnymi inwestycjami w sieć, które mogą być nierentowne na obszarach charakteryzujących się niskim popytem.
- (69) Aby zapewnić dostawę usług szerokopasmowych o dużej prędkości wszystkim obywatelom, władze polskie nie widzą alternatywnego rozwiązania w stosunku do przyznania pomocy publicznej na budowę sieci dystrybucyjnej do świadczenia usług NGA.
- (70) Zgodnie z pkt 47 i 48 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych Komisja może zgodzić się z tym, że bez dalszej interwencji publicznej uniknięcie powstania nowej „przepaści cyfrowej” między różnymi obszarami kraju wydaje się niemożliwe, a to z kolei może prowadzić do wykluczenia gospodarczego lokalnych przedsiębiorstw. Zatem w obecnej sytuacji pomoc państwa jest odpowiednim instrumentem do osiągnięcia wyznaczonych celów.

Pomoc stwarza operatorom właściwe zachęty

- (71) Zgodnie z pkt 50 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych, w odniesieniu do efektu zachęty stworzonego przez środek pomocy należy sprawdzić, czy dana inwestycja w sieć szerokopasmową nie zostałaby podjęta bez pomocy ze strony państwa. Wyniki konsultacji publicznych i badań rynkowych, o których mowa w

pkt 32 powyżej i kolejnych, wskazują, że na docelowych obszarach nie dokonywano by inwestycji w sieć NGA bez finansowania publicznego, zatem pomoc wiąże się ze zmianą decyzji inwestycyjnych operatorów. Ponadto zapewniając dostęp do SRSS operatorom NGA będącym stronami trzecimi, środek ułatwia inwestycje w sieci NGA (ostatniej mili) i zachęca do takich inwestycji. Zatem pomoc stanowi bezpośrednią i odpowiednią zachętę inwestycyjną dla wyłonionego operatora i beneficjentów będących stronami trzecimi.

VI.3. Projekt środka i potrzeba ograniczenia zakłóceń konkurencji

(72) Władze polskie zaprojektowały środek w taki sposób, aby zminimalizować pomoc państwa i potencjalne zakłócenia konkurencji wynikające z tego środka.

Prokonkurencyjny charakter projektu

- (73) Celem hurtowego świadczenia usług nie jest rozwijanie sieci dostępowej, lecz jedynie dystrybucyjnej sieci transmisyjnej (sieci typu „backhaul”). Używanie sieci transmisyjnej jest koniecznym wkładem operatorów łączności detalicznej w świadczenie usług dostępowych (o dużej i bardzo dużej prędkości) na rzecz użytkowników końcowych. Operator nowej sieci połączeń zaoferuje dostęp do produktów hurtowych (takich jak kanalizacja kablowa, ciemne włókna) na zasadach komercyjnych. Budowa sieci dystrybucyjnych jest zazwyczaj środkiem, który pobudza konkurencję i inwestycje, a w przypadku sieci NGA zachęca operatorów będących stronami trzecimi do budowy infrastruktury ostatniej mili mogącej zapewnić użytkownikom końcowym zaawansowane usługi łączności. Sieci dystrybucyjne mają potencjał stymulowania konkurencji w obszarze wszystkich technologii dostępowych, a jednocześnie umożliwiają prywatnym inwestorom hurtowe inwestycje w podłączanie użytkowników końcowych.
- (74) Sieci szkieletowe są jednak „sieciami hybrydowymi” w takim znaczeniu, że mogą utrzymać zarówno podstawowe rodzaje sieci, jak i sieci NGA: to operatorzy telekomunikacyjni dokonują wyboru inwestycyjnego, jaki rodzaj infrastruktury „ostatniej mili” zamierzają podłączyć do sieci szkieletowej. W szczególności operatorzy mogliby podjąć decyzję o zastosowaniu ADSL lub rozwiązań bezprzewodowych (tj. podstawowej infrastruktury szerokopasmowej), lecz mogliby również wybrać budowę na przykład architektury FTTH (tj. infrastruktury NGA).
- (75) Zatem z punktu widzenia konkurencji ewentualne zakłócenia wynikające z budowy subsydiowanych sieci szkieletowych są oceniane na dwóch poziomach: 1) na poziomie podstawowych sieci szerokopasmowych i 2) na poziomie sieci NGA, zgodnie z rozróżnieniem wprowadzonym w wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych.
- (76) Jeżeli chodzi o poziom 1), środek mógłby zakłócać konkurencję w tych miejscowościach, w których wydaje się, że siły rynkowe działają właściwie, aby zapewnić obywatelom usługi szerokopasmowe. Na tych obszarach interwencja publiczna nie byłaby uzasadniona, ponieważ nie skorygowałaby nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku (ponieważ istnieją dostawcy usług szerokopasmowych), nie niosłaby ze sobą żadnych znaczących korzyści dla docelowych obszarów (ponieważ obywatele otrzymaliby ten sam poziom usług), a pomoc państwa nie stanowiłaby żadnej zachęty i mogłaby wypychać inwestycje

prywatne. Natomiast w miejscowościach, gdzie występują nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku w obszarze podstawowej łączności szerokopasmowej, świadczenie subsydiowanych usług w ramach sieci szkieletowej ma charakter prokonkurencyjny.

- (77) Jeżeli chodzi o punkt 2, tj. sieci NGA, zgodnie z informacjami przedstawionymi przez władze polskie prawie cały obszar Śląska (z wyjątkiem większych miast i gęsto zaludnionych obszarów) należy uznać za „biały obszar NGA”. Nawet tam, gdzie istnieje infrastruktura szkieletowa zasiedzonego oferenta, infrastruktura dostępowa nie jest jeszcze zmodernizowana lub nie będzie w ciągu najbliższych trzech lat (podczas konsultacji publicznych na docelowych obszarach nie odnotowano „wiarygodnych planów inwestycyjnych”).

System warunkowego dostępu rynkowego do SRSS

- (78) Aby złagodzić te różne niedogodności, władze polskie zaproponowały system warunkowego dostępu rynkowego do SRSS, w zależności od istniejącej sytuacji rynkowej w różnych gminach, jak wyjaśniono w tabeli 2 powyżej²¹.

1. „Białe obszary NGA” i tradycyjne „białe obszary”

- (79) Zgodnie z powyższą tabelą 2 istnieje 490 miejscowości, w których nie ma żadnej infrastruktury szkieletowej (kategoria 1). Obszary te są „białe” również z perspektywy podstawowej łączności szerokopasmowej, zatem nie ma potrzeby nakładania ograniczeń dotyczących infrastruktury ostatniej mili, która może wykorzystywać SRSS pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w pkt 51 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych (zob. pkt 96 poniżej i kolejne).

2. „Białe obszary NGA” i tradycyjne „szare obszary”

- (80) Kategoria 2 obejmuje 437 docelowych miejscowości, które były obsługiwane tylko przez operatora zasiedzonego, nie tylko w segmencie sieci szkieletowej, lecz również w segmencie dostępu. Te obszary są „szare” z perspektywy podstawowej łączności szerokopasmowej, lecz władze polskie dowiodły, że spełniają one warunki ustanowione w pkt 46 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych.
- (81) Na obszarach docelowych dostarczanie infrastruktury szerokopasmowej wciąż jest *de facto* przedmiotem monopolu ze strony TP S.A. Władze polskie przedstawiły dowód na to, że: (i) nie ma oferty odpowiednich usług, które zaspokajałyby potrzeby obywateli lub przedsiębiorstw oraz (ii) nie istnieją inne środki (włącznie z regulacją *ex ante*), które w mniejszym stopniu zakłócałyby rynek i pozwoliłyby osiągnąć te same cele.
- (82) Na poparcie tego wniosku władze polskie przedstawiły dowody, że:
- a) na obszarach objętych tą kategorią sieć szkieletowa nie jest dostępna dla operatorów będących stronami trzecimi. Ponadto w ciągu najbliższych 3 lat nie planuje się budowy innych węzłów dostępowych na tym obszarze.

²¹ Zgodnie z metodą zastosowaną w decyzji N 407/2009 Optical fibre Catalonia (Xarxa Oberta) C(2010)5696 z 11.8.2010, decyzji SA.31687 (N436/2010) Broadband in Friuli Venezia Giulia (Project Ermes) C(2011)3498 z 23.5.2011 oraz decyzjach SA.33438 (2011/N), SA.33440 (2011/N), SA.33441 (2011/N), SA.33439 (2011/N), SA 30851 (2011/N) Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej z 10.11.2011.

- b) ogólne warunki rynkowe nie są adekwatne, między innymi z powodu niewielkiej dostępności usług szerokopasmowych i rodzaju usług oferowanych użytkownikom końcowym zgodnie z opisem w części III.2.
 - c) ogólne bariery wykluczają potencjalne wejście innych operatorów komunikacji elektronicznej.
 - d) żadne środki lub działania naprawcze podejmowane przez właściwe krajowe organy regulacyjne lub organy ds. konkurencji w odniesieniu do obecnego dostawcy sieci nie były w stanie rozwiązać tych problemów. Tytułem przykładu, władze polskie donoszą, że nawet jeżeli regulacja okazałaby się pomyślna, jeśli chodzi o wprowadzenie konkurencyjnej oferty na usługi szerokopasmowe, oddalenie geograficzne i cechy popytu na obszarach z kategorii 2 wciąż uniemożliwiają osiągnięcie warunków dostaw podobnych do tych, które istnieją na obszarach miejskich.
- (83) W związku z powyższym chociaż podstawowa infrastruktura szerokopasmowa jest obecna na obszarach docelowych, z dowodów przedstawionych przez władze polskie wynika, że występują nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku. Zatem nie ma potrzeby wprowadzania ograniczeń dotyczących infrastruktury ostatniej mili, która może wykorzystywać SRSS w miejscowościach należących do kategorii 2 pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w pkt 51 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych (zob. pkt 96 poniżej i kolejne).
- (84) W przypadku wszystkich innych docelowych miejscowości władze polskie pozwolą operatorom będącym stronami trzecimi podłączyć się do SRSS tylko pod warunkiem budowy infrastruktury ostatniej mili przystosowanej do NGA²². Miejscowości te można uznać za „białe obszary NGA”, na których nie ma infrastruktury NGA, usługi NGA nie są obecnie oferowane użytkownikom końcowym i nie planuje się inwestycji w NGA w ciągu najbliższych 3 lat. Jednakże, jeżeli chodzi o podstawowe sieci szerokopasmowe, wydaje się, że na podstawie dostępnych danych można stwierdzić, że występuje dostateczna konkurencja (tzw. tradycyjne obszary „czarne” lub nieproblematiczne obszary „szare”).
- (85) Zwłaszcza jeżeli chodzi o kategorię 3, z danych wynika, że występuje tylko jedna infrastruktura o charakterze hurtowym, lecz funkcjonują operatorzy alternatywni wobec zasiedziałego operatora aktywnego na rynku detalicznym oferujący podstawowe usługi szerokopasmowe. Powyższy fakt wskazuje na to, że chociaż obszar jest „szary” (ze względu na tradycyjne łącze szerokopasmowe), nie jest problematyczny, podobnie jak kategoria 2 powyżej: konkurencyjny rynek detaliczny mógłby pozornie rozwijać się dzięki operatorom ULL posiadającym dostęp do sieci zasiedziałego operatora. W świetle wymienionych czynników i wobec braku dowodów na poparcie występowania nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, nie można uznać warunków z pkt 46 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych za spełnione, a przedmiotowe obszary można uznać za dostatecznie konkurencyjne z punktu widzenia szerokopasmowych usług podstawowych.
- (86) Jeżeli chodzi o warunki ustanowione w pkt 73 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych w odniesieniu do „białych obszarów NGA”, które są „szare” z perspektywy podstawowej łączności szerokopasmowej, władze polskie

²² Zob. definicja „NGA ostatniej mili” w przypisie 9.

wykazały, że a) usługi szerokopasmowe świadczone w ramach istniejących sieci nie są wystarczające do zaspokojenia ciągle rosnących potrzeb obywateli i przedsiębiorstw na przedmiotowych obszarach, a operatorzy komercyjni nie mają dostatecznych zachęt handlowych do modernizacji istniejących sieci oraz b) nie istnieją inne rozwiązania (włącznie z regulacją *ex ante*), które w mniejszym stopniu zakłócałyby sytuację rynkową, a jednocześnie pozwoliłyby osiągnąć ustalone cele programu.

- (87) W związku z powyższym w miejscowościach należących do kategorii 3 SRSS może być wykorzystywana do uzyskania dostępu do sieci szkieletowej tylko przez tych operatorów będących stronami trzecimi, którzy inwestują w infrastrukturę NGA ostatniej mili, lecz nie przez operatorów pragnących wykorzystać sieć dystrybucyjną w ramach SRSS do podstawowej infrastruktury szerokopasmowej (np. ADSL, podstawowe rozwiązania kablowe, bezprzewodowe lub mobilne). Władze polskie potwierdziły, że nie planuje się węzłów w miejscowościach z kategorii 3.

3. „Białe obszary NGA” i tradycyjne „obszary czarne”

- (88) Jeżeli chodzi o kategorię 4, występuje więcej niż jedna infrastruktura hurtowa, tj. sieć dystrybucyjna i inne (ewentualnie „czyste”) infrastruktury pasywne, chociaż tylko operator zasiedziały oferuje detaliczne usługi szerokopasmowe. Nawet jeżeli na tym etapie nie wiadomo, czy „inne” infrastruktury są udostępniane operatorom będącym stronami trzecimi i odpowiednie do świadczenia szerokopasmowych usług detalicznych przez dostawców alternatywnych, nie ma dostatecznych dowodów, aby to wykluczyć. Władze polskie potwierdziły, w tej kategorii nie zidentyfikowano żadnych miejscowości.
- (89) W kategorii 5 znajdują się miejscowości, w których nie tylko istnieje kilka infrastruktur hurtowych, lecz również konkurencyjny rynek detaliczny ze względu na obecność operatorów ULL. Wobec braku dowodów przeciwnych obszary te, podobnie jak obszary z kategorii 4, mogłyby zostać uznane za dostatecznie konkurencyjne z punktu widzenia tradycyjnej łączności szerokopasmowej, a zatem, zgodnie z pkt 43 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych, nie można przyznać pomocy państwa. Władze polskie potwierdziły, w tej kategorii nie zidentyfikowano żadnych miejscowości.
- (90) Kategoria 6 obejmuje miejscowości, w których są co najmniej dwie infrastruktury dystrybucyjne (oprócz „innych” infrastruktur pasywnych), a na konkurencyjnym rynku detalicznym obecni są nie tylko operatorzy ULL mający dostęp do sieci operatora zasiedziałego, lecz również występuje alternatywna infrastruktura kablowa. Obszary te są czarne z punktu widzenia tradycyjnej łączności szerokopasmowej. Władze polskie potwierdziły, że nie planuje się węzłów w miejscowościach z tej kategorii.
- (91) Kategoria 7 charakteryzuje się szczególnymi warunkami, ponieważ obejmuje białe „miejsca” NGA stanowiące części większych obszarów oznaczonych jako szare NGA lub czarne NGA. W miejscowościach z kategorii 7 operatorzy nie będą mogli uzyskać dostępu do usług sieci dystrybucyjnej w ramach SRSS dla swojej podstawowej infrastruktury szerokopasmowej. Jednak w „białych miejscach” dostęp do SRSS w celu wykorzystania jej w sieci NGA ostatniej mili będzie możliwy po spełnieniu następujących dwóch warunków: a) w danej części miejscowości, gdzie usługi NGA nie są obecnie świadczone ani nie są planowane w ciągu najbliższych 3 lat, b) jednocześnie najbliższy istniejący lub planowany

(w ciągu najbliższych 3 lat) światłowodowy węzeł dystrybucyjny, z którego można korzystać w ramach sieci „ostatniej mili” NGA, znajduje się nie bliżej niż ok. 4 km od planowanej lokalizacji węzła SRSS. Bez interwencji publicznej obszary te, pomimo że znajdują się w większej miejscowości z co najmniej jednym światłowodowym węzłem dystrybucyjnym, nie miałyby dostępu do usług NGA w najbliższej przyszłości. Władze polskie planują utworzenie węzła w 27 z 208 miejscowości z tej kategorii.

- (92) Nie zidentyfikowano miejscowości należących do kategorii 4 i 5, nie planuje się węzłów w miejscowościach z kategorii 6. W odniesieniu do obszarów należących do kategorii 7 władze polskie twierdzą, są one „białymi obszarami NGA”, a zatem przedstawiły informacje na dowód spełnienia warunków ustanowionych w pkt 75 i 78 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych (ponieważ niektóre z tych obszarów są tradycyjnymi „obszarami czarnymi” lub nieproblematycznymi obszarami „szarymi”). W szczególności władze polskie wykazały (zgodnie ze szczegółowym opisem w części III.2 niniejszej decyzji), że:
- a) ogólne warunki rynkowe nie są adekwatne: usługi NGA nie są świadczone na żadnym obszarze należącym do tych kategorii (co wynika z konsultacji publicznych przeprowadzonych przez władze polskie), a popytu na nowe usługi nie mogą zaspokoić istniejące sieci;
 - b) ponieważ sieć NGA nie istnieje, nawet przy regulacji narzuconej przez krajowy organ regulacyjny dostęp do sieci nie może prowadzić do skutecznej konkurencji w obszarze NGA;
 - c) ze względu na sytuację geograficzną lub konkurencyjną przedmiotowych obszarów występują poważne bariery wejścia wykluczające potencjalne pojawienie się podmiotów inwestujących w nową sieć NGA;
 - d) środki i rozwiązania narzucone przez krajowy organ regulacyjny nie prowadzą do rozwiązania problemów przy braku planów inwestycyjnych;
 - e) w ramach konsultacji społecznych (w których żaden z operatorów nie zgłosił sprzeciwu wobec projektu) wykazano, że istniejący operatorzy podstawowej infrastruktury szerokopasmowej nie zamierzają inwestować w modernizację infrastruktury szerokopasmowej w ciągu 3 najbliższych lat, aby zapewnić większą prędkość w odpowiedzi na popyt ze strony użytkowników.
- (93) Zatem, chociaż w gminach należących do kategorii 7 istnieje infrastruktura szerokopasmowa, z dowodów dostarczonych przez władze polskie wynika, że żaden operator nie ma wiarygodnego planu handlowego, którego celem byłaby modernizacja infrastruktury zmierzająca do przekształcenia jej w sieć NGA w ciągu najbliższych 3 lat. Jeżeli chodzi o podstawowe usługi szerokopasmowe, z danych dostarczonych przez władze polskie wynika, że obszary te obsługuje co najmniej 2 konkurujących operatorów infrastruktury lub ULL, zatem nie ma dowodów na potwierdzenie, że usługi te nie są świadczone w konkurencyjnych warunkach.
- (94) W związku z powyższym w miejscowościach należących do kategorii 7 SRSS może być wykorzystywana do uzyskania dostępu do sieci szkieletowej tylko przez tych operatorów będących stronami trzecimi, którzy inwestują w infrastrukturę NGA ostatniej mili (zob. przypis 4), lecz nie przez operatorów pragnących wykorzystać sieć dystrybucyjną w ramach SRSS do podstawowej infrastruktury szerokopasmowej (np. ADSL, podstawowe rozwiązania kablowe, bezprzewodowe lub mobilne).

Inne warunki proporcjonalności z wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych

- (95) Zgodnie z pkt 51 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych, oceniając proporcjonalny charakter zgłoszonego środka na „białych obszarach NGA” (w niniejszym przypadku wszystkich obszarach docelowych z kategorii 1–7), należy spełnić kilka warunków w celu zminimalizowania oferowanej pomocy państwa oraz potencjalnego zakłócenia konkurencji.
- (96) **Badania rynkowe i konsultacje.** Jak opisano szczegółowo w pkt 28 i kolejnych, władze polskie dokonały analizy istniejącej infrastruktury szerokopasmowej, aby określić obszary, na których konieczna jest interwencja państwa. Konsultacje publiczne przeprowadzono zgodnie z opisem w pkt 32 i kolejnych. Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag, opinię wydał również organ regulacyjny. W ten sposób władze polskie gwarantują, że środki publiczne zostaną wykorzystane tylko na tych obszarach, na których nie ma wiarygodnych prywatnych planów inwestycyjnych dotyczących budowy komercyjnych sieci o dużej lub bardzo dużej prędkości (NGA). Władze polskie potwierdziły, że żaden operator nie zakwestionował projektu.
- (97) Ponadto, zgodnie z pkt 67 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych, obecnie niektóre zaawansowane podstawowe sieci szerokopasmowe (np. ADSL 2+), do pewnego stopnia również mogą być podstawą do świadczenia niektórych rodzajów usług szerokopasmowych, które w bliskiej przyszłości mogą być oferowane w ramach sieci NGA (np. podstawowy pakiet trzech usług – *triple play*). Jednak bez uszczerbku dla nałożenia regulacji *ex ante*, należy zauważyć, że mogą pojawić się nowe produkty lub usługi, które nie są substytucyjne ani z punktu widzenia popytu, ani podaży, oraz które będą wymagały prędkości szerokopasmowych przekraczających górne limity fizyczne podstawowej infrastruktury szerokopasmowej. Zatem dzięki takiemu warunkowemu dostępowi zakłócenie konkurencji w obszarze istniejącej podstawowej infrastruktury szerokopasmowej będzie zminimalizowane zgodnie z postanowieniami wytycznych w sprawie usług szerokopasmowych²³.
- (98) Ponadto w kontekście konsultacji publicznych żaden z operatorów nie przedłożył planów inwestycyjnych w obszarze NGA w najbliższej przyszłości²⁴ w miejscowościach docelowych należących do kategorii 1–7. Komisja uważa zatem, że system warunkowego dostępu, o którym mowa powyżej, pozwala wykorzystać prokonkurencyjne aspekty niniejszego środka, a jednocześnie minimalizuje negatywny wpływ na konkurencję i inwestycje.
- (99) **Otwarta procedura przetargowa.** Aby zminimalizować kwotę pomocy, władze polskie przeprowadzają procedurę wyboru zgodnie z zasadami otwartości, konkurencji i przejrzystości określonymi w krajowych i unijnych przepisach przetargowych, aby wyłonić przedsiębiorstwo, które będzie odpowiedzialne za budowę i zarządzanie siecią. Szczegółowe informacje na temat procedury i jej wyniku przedstawiono w pkt 39 powyżej. Wynikiem procedury jest maksymalizacja skutku pomocy przy minimalizacji potencjalnych korzyści

²³ Zob. również decyzja Komisji w sprawie N157/2006 - South Yorkshire Digital Region Broadband Project. Dz.U. C 80 z 2007 r.

²⁴ Operatorzy nie przedstawili dowodów w rozumieniu pkt 42 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych (np. planów operacyjnych, szczegółowego harmonogramu planu budowy lub dowodu odpowiedniego finansowania) na potwierdzenie wiarygodności planowanych inwestycji w NGA na obszarach docelowych.

zapewnionych wyłonionemu operatorowi. Władze polskie zaplanowały procedurę wyboru, aby wybrać ofertę najbardziej korzystną ekonomicznie spośród tych, które zostały złożone przez operatorów, zgodnie z opisem w pkt 40. Władze określiły z góry odpowiednią wagę kluczowych kryteriów zastosowanych w procedurze wyboru. System został stworzony w taki sposób, aby więcej priorytetowych punktów w ogólnej ocenie oferty uzyskał wnioskodawca wnioskujący o najniższą kwotę pomocy, co jest zgodne z postanowieniami wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych i przepisami dotyczącymi zamówień publicznych.

- (100) Środek zapobiega zakłócaniu konkurencji, które mogłoby pojawić się w wyniku konfliktu interesów, jeżeli wyłoniony operator sieci zapewniałby dostęp do hurtowej przepustowości na wyższym szczeblu, a równocześnie konkurowałby na rynku detalicznym na niższym szczeblu. Ponieważ operator nie może świadczyć usług na rynku niższego szczebla, nie będzie miał on strategicznej zachęty do odmowy dostępu do przepustowości hurtowej niektórym przedsiębiorstwom detalicznym.
- (101) *Neutralność technologiczna.* Na obecnym etapie rozwoju technologicznego, zgodnie z pkt 53 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych tylko światłowody mogą zapewnić przepustowość sieci szkieletowej niezbędną do świadczenia detalicznych usług NGA. Z drugiej strony, jeżeli chodzi o świadczenie szerokopasmowych usług detalicznych użytkownikom końcowym, projekt ocenianego środka nie traktuje w sposób uprzywilejowany żadnej technologii ani platformy, pozostawiając operatorom komercyjnym zastosowanie najodpowiedniejszych rozwiązań technologicznych w celu zapewnienia szerokopasmowych usług detalicznych użytkownikom końcowym. Zatem bez względu na rodzaj stosowanej technologii każdy operator będący stroną trzecią może skorzystać ze środka zgodnie z warunkami określonymi w tabeli 2.
- (102) *Wykorzystanie istniejącej infrastruktury.* Władze polskie opracowały środek przy założeniu minimalizacji wpływu nowej sieci na rynek i plany inwestycyjne istniejących operatorów łączności elektronicznej. Tam, gdzie to możliwe, nowa sieć będzie wykorzystywać istniejącą infrastrukturę w ramach własności lub dzierżawy. W ten sposób władze polskie unikną niepotrzebnego i nieekonomicznego powielania istniejących sieci oraz zminimalizują całkowite koszty projektu. W szczególności, jak wspomniano w pkt 41, będzie można przeprowadzić odrębne otwarte postępowanie przetargowe na zakup istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej lub, alternatywnie, w trakcie postępowania dotyczącego zaprojektowania i budowy infrastruktury SRSS wykonawcy będą mogli pozyskać istniejącą infrastrukturę, jeżeli będzie to racjonalne ekonomicznie.
- (103) *Dostęp hurtowy.* Wybrany operator będzie oferował usługi hurtowe i dostęp do subsydiowanej sieci innym operatorom w sposób otwarty, przejrzysty i niedyskryminujący przez co najmniej siedem lat. Będzie to faktycznie podstawowy model biznesowy wyłonionego oferenta, biorąc pod uwagę, że operator infrastruktury nie będzie mógł świadczyć usług detalicznych. Obowiązki związane z dostępem będzie nadzorował polski organ regulacyjny (UKE).
- (104) *Porównywanie cen.* Mechanizm porównywania cen jest częścią umowy o dofinansowanie. Zgodnie z postanowieniami wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych cena za dostęp hurtowy będzie opierać się na średnich cenach podobnych usług na bardziej konkurencyjnych obszarach, a w przypadku gdy

oferta referencyjna nie jest dostępna, ceny hurtowe i warunki dostępu będzie zatwierdzał UKE, zgodnie z zasadami wyszczególnionymi w pkt 47 i kolejnych.

- (105) *Monitorowanie i mechanizm odzyskiwania środków w celu uniknięcia nadpłaty.* Projekt będzie regularnie analizowany, a wdrożone mechanizmy monitorowania będą gwarantować możliwość odzyskania przyznanej pomocy przez władze, które jej udzielią, jeżeli beneficjent nie będzie spełniał wymogów. Zapewniając odzyskiwanie wszelkich dodatkowych zysków wygenerowanych z tytułu eksploatacji sieci zgodnie z wyjaśnieniem w pkt 46 i kolejnych, władze polskie nie dopuszczą do nadpłaty pomocy na rzecz odbiorcy pomocy oraz zminimalizują *ex post* i z mocą wsteczną kwotę pomocy, którą początkowo uznawano za konieczną.

VI.4. Wniosek

- (106) Komisja stwierdza, że projekt SRSS spełnia kryteria zgodności określone w wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych, a zatem pomoc związana ze zgłoszonym środkiem jest zgodna z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.
- (107) Biorąc pod uwagę czas trwania programu, Komisja chciałaby zwrócić uwagę władz polskich na przyszłe przeglądy wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych, co może wiązać się z koniecznością wprowadzenia odpowiednich zmian w projekcie.

VII. DECYZJA

Na podstawie powyższej oceny Komisja stwierdza, że środek pt. „Regionalna sieć szerokopasmowa na Śląsku” jest zgodny z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.

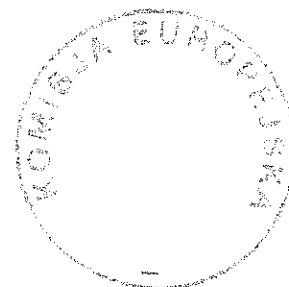
Przypomina się władzom polskim, że na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE mają one obowiązek informować Komisję o wszelkich planach rozszerzenia lub zmiany środka.

Jeżeli niniejsze pismo zawiera informacje poufne, które nie powinny być ujawniane stronom trzecim, proszę poinformować Komisję w ciągu piętnastu dni roboczych od daty jego otrzymania. Jeżeli Komisja nie otrzyma uzasadnionego wniosku przed upływem tego terminu, uzna, że zgadzają się Państwo na ujawnienie stronom trzecim i publikację pełnego tekstu pisma w języku autentycznym na stronie internetowej:

<http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm>.

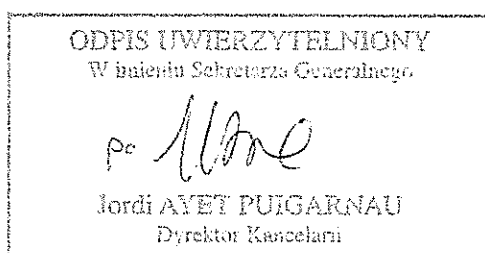
Wniosek należy przesłać listem poleconym albo faksem na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
Rue Joseph II 70 / Jozef II straat 70
B-1049 Brussels
Nr faksu: +32 2 2961242

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Komisji

Joaquín ALMUNIA
Wiceprzewodniczący